

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 513: Tất Cả Chẳng Phải Thật, Tất Cả Pháp Đương Thể Tức Không

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 045)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tất cả chẳng phải thật, tất cả pháp đương thể tức không.】

Tất cả pháp, tướng tuy nhiên là có, nhưng thể thì không, thể là không tịch, thanh tịnh tịch diệt, thể là không tịch. Chúng ta hiện nay đọc kinh Phật nhiều, quan niệm đích xác chậm chậm tự nhiên chuyển biến lại, biết được tất cả hiện tượng này là tướng tương tục của chín trăm lần sinh diệt trong một sát-na. Cho nên chúng ta đối với những tướng này liền có thể buông xuống được, có thể nhìn thấu, buông xuống, không còn chấp trước nữa. Không còn là “cái này là của ta, cái kia là ta muốn” nữa. Ý niệm này tuy vẫn chưa đoạn, nhưng đã vô cùng nhạt nhòa. Bất luận là việc gì, có cũng tốt, không có cũng được, vì thế cái tâm này đích xác đã thanh tịnh hơn rất nhiều, vọng tưởng cũng ít đi. Biết được trong tất cả pháp của thế gian này vốn không có được, thì đương nhiên cũng không có mất. Có cái chấp trước “được - mất” này thì sẽ rất khổ sở; không có được - mất thì liền tự tại, mới chân chính thể hội được cái đạo vị của sự “tùy duyên qua ngày”.

Bình thường trong kinh Phật, tổ sư đại đức thường giảng “tùy duyên qua ngày”, lời này quý vị biết nói, nhưng đạo vị chân thật trong đó quý vị không thể hội được. Bởi vì quý vị chưa thực hành, quý vị chưa nhập vào cảnh giới đó, nên không thể hội được. Tại vì sao không chịu làm? Vì chưa nhìn thấu. Cho rằng mọi thứ là thật có, đây thật đúng gọi là tự chuốc lấy khổ, vốn dĩ không có chuyện này.

Cho nên chúng ta biết được, tất cả pháp “đương thể tức không”, ngay cả thân thể của chính chúng ta cũng là như vậy, thân tướng này cũng là “đương thể tức không, liễu bất khả đắc” (ngay tự thể là không, trọn chẳng thể được). Có lẽ quý vị sẽ hỏi, quan niệm này có lợi ích gì? Lợi ích rất nhiều, lợi ích tối thiểu

nhất là quý vị không bị bệnh. Đương thể tức không, vậy bệnh ở chỗ nào? Không có nữa, không có bệnh. Quý vị chấp trước cái thân thể này là ta, thì sẽ sinh bệnh, bệnh chung quy phải có một chỗ để phát sinh. Thân thể không phải là ta, đương thể tức không, vậy thì bệnh ở chỗ nào? Quý vị tìm cũng tìm không ra, lợi ích này liền có rồi. Lại có một lợi ích nữa là trẻ trung, không bị già, cho dù công phu không đủ, thì cũng không dễ dàng suy lão. Cho nên lo buồn, già, bệnh, chết, thảy đều do có cái quan niệm sai lầm là có cái “Ta” này, cho rằng những thứ bên ngoài đều là chân thật, mới chuốc lấy cái rắc rối này. Nếu như quý vị đem sự việc này nhìn thấu, nhìn cho rõ ràng rồi, thật sự có thể buông xuống, thì lo buồn, già, bệnh, chết đều không còn nữa, nó thực sự có lợi ích.

Đừng nói là sinh sống ở nơi đây, mà sinh sống ở tận hư không khắp pháp giới thảy đều được tự tại, không có chỗ nào là không tự tại. Tại vì sao được tự tại? Bởi vì đồng thể, bởi vì đồng thời. Đây là đạo lý, đây là chân tướng sự thật. Cách nói này là để phá cái chấp trước vào chữ “có”.